



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 620/2018
26.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА а.д. ..., чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., ул. ... број ..., против туженог ББ из села ..., ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пожеги и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 26.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

АА а.д. ..., као извршни поверилац, поднео је против ББ, као извршног дужника, предлог за извршење на основу веродостојне исправе, ради наплате дуга по основу уговора о кредиту, приложивши као веродостојну исправу меницу.

Предложено извршење је одређено решењем Основног суда у Пожеги Иив бр. 87/18 од 18.04.2018. године али је, поступајући по приговору извршног дужника, ИПВ веће истог суда приговор усвојило и побијано решење је стављено ван снаге, са налогом да се даљи поступак настави као поводом приговора против платног налога пред Првим основним судом у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју надлежност за поступање у овом предмету, па је списе уз акт П бр. 21174/18 од 14.12.2018. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14) чланом 65. став.1 прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

Из стања у списима проистиче да су се парничне странке предметним уговором (члан. 24.) у случају спора, споразумеле и о месној надлежности суда према седишту банке, док из садржине предлога за извршење проистиче, између осталог и то, да је извршни поверилац назначио да се у случају приговора

извршног дужника, предлог за извршење има сматрати тужбом достављеном Првом основном суду у Београду, управо у складу са поменутиим споразумом о месној надлежности суда.

Дакле, како су парничне странке закључила споразум о месној надлежности суда према седишту банке, те како се седиште банке налази у ..., на територији општине ..., то је за одлучивање у овој парници надлежан Први основни суд у Београду, сходно одредби члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ 101/13)

Сходно свему изнетом, за поступање у овој правној ствари надлежан је Први основни суд у Београду, па је применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић